

Тазкия дарслари (131-дарс). Иккиюзламачилик

ТАЗКИЯ
131-ДАРС

Шайх Мухаммад Содик Мухаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳакида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шархи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

16:00 / 10.04.2021 5217

Бундай одам арабларда «икки тилли» ҳам дейилади. Бу сифатга эга бўлган одам икки душман тараф орасида гап ташиб юради ва икки тарафга ҳам ёқадиган гапни гапиради. Қайси тарафнинг қаршисида турса, ўшани мақтаб, бошқа тарафни ёмонлайди.

هَيَلَعُ لِلْا يَلْصَلْلَلْوْسَرَعَمَسْنَأْنَعُ لِلْا يَضَرَرَرْيُرْهَ يَبَأْنَعَ
ءَالْوَهَوَهَجَوْبَءَالْوَهَ يَتْأَيِّدَلَانْيَهَجَوْلَا وُدَسْأَنَلَارَشَنَإِلْوُقَيَمَلَسَوَهَ
عَبْرَأَلَأَهَجَوْبَءَأَوَرَ.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«У киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Албатта, одамларнинг ёмони иккиюзламачи кишидир. Анавиларга бир юз билан келади ва манавиларга бир юз билан келади», деганларини эшитган экан».

Тўртовлари ривоят қилишган.

هَلَنَأَكْنَمْ «مَلَسَوَهَيَلَعُ لِلْا يَلْصَلْلَلْوْسَرَلَأَقَهَلَأَقَرَأَمَعَنَعَ
دُوَادُهَوَبَأَهَأَوَرَ .رَأَنْنَمَنَأَنَأَسَلَهَمَأَيِّقُلَأَمْوَيِّهَلَنَأَهَجَوَهَ

Аммор розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимнинг бу дунёда икки юзи бўлса, қиёмат куни унинг оловдан бўлган икки тили бўлади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Иккиюзламачилик чақимчиликдан ҳам ёмондир. Чунки чақимчи бир тарафнинг гапини бошқасига ташийди. Иккиюзламачи эса икки тарафнинг гапини ташийди.

Икки душман тарафнинг олдига кириб, уларни яраштириш учун иккисига ҳам хушомад қилиб, тўғри гапни гапирган одам иккиюзламачи бўлмайди.

Бирорнинг ёмонлигидан қўрқани учун сиртдан бошқача кўриниш ҳам иккиюзламачилик бўлмайди. Балки узрли ҳолат бўлади.

يَلْصَمْ لِلَّا لُوْسَرْ يَلْعُجَرَ نَذْأَتْ سَا ؛ تَلْأَقْ آهْنَعْ لُجَرْ لِلَّا يَضْرَبَ شَئْأَعْ نَعْ
نْبَا وَأَرِي شَغْلَا وُحَّا سْئَبْ لُهَلْ اُونْذَئَا ؛ لِلَّاقَفْ مَلَسَ وَهِلَعْ لُهَلْ لَا
يَذْلَا تْلُقْ هِلَلَ لُوْسَرْ لَأِي ؛ تْلُقْ مَالَكْلَا لَهَدْ آمَلَفْ ، «أَرِي شَغْلَا
كَرَتْ نَمْ سَانَلَا رَشْ نِإِ ، شَئْأَعْ يَأِ » ؛ لِلَّاقْ مَالَكْلَا لَهَدْ تْنَلَأِ مُثْ تْلُقْ
عَبْرَأَلَا هَأَوَرْ . «وَشْحُفْ عَاقَّتَا سَانَلَا هَعَدْ وَأَسَانَلَا

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Бир киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига киришга изн сўради. Бас, у зот:

«Унга изн беринглар. У ўз уруғининг қандай ҳам ёмон биродари ёки уруғининг қандай ҳам ёмон ўғли», дедилар.

У кирганида эса унга мулойим гап айтдилар. Мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, айтган гапингизни айтдингиз-у, кейин унга мулойим гапирдингиз?» дедим.

«Эй Оиша! Одамларнинг ёмони одамлар унинг фаҳшидан қўрқиб, тарк қилгандаридир», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Абу Дардо розияллоҳу анҳу: «Бир қавмларнинг юзлариға табассум ила боқамиз, аммо қалбларимиз уларни лаънатлайди», деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди